

“Dertien jongeren (v/x) gaan op het podium de strijd aan tegen genderongelijkheid,”
Eline Dewaele, Club Kultuur, 12 november 2018.

Dertien jongeren (v/x) gaan op het podium de strijd aan tegen genderongelijkheid

NOVEMBER 12, 2018 / ELINE DEWAELE / EEN REACTIE PLAATSEN

Vorige week ging ‘Passing the Bechdel Test’ in première, een coproductie van **fABULEUS** en **GRIP** in een regie van choreograaf Jan Martens. Geen dans op de scène echter, maar taal. In een mengelmoes van talen en media en gewapend met citaten, leugens en waarheden staan dertien jongeren (V/X) op de scène. Uw aandacht zullen ze trekken, want ze hebben een boodschap te verkondigen.

“What is it like if you are fifteen and you are faced with all the things a girl is supposed to be?” – Ali Smith

Eén voor één komen ze de lege scène op gewandeld. Op de tonen van “You don’t own me” van Lesley Gore staren ze het publiek in. Met dertien zijn ze, tussen de veertien en negentien jaar oud. Sommigen voelen zich vrouw, anderen niet. Gedurende twee uren brengen ze teksten over feminisme, seksualiteit, gender en wat het betekent om al dan niet vrouw te zijn, afgewisseld met persoonlijke anekdotes. Echt acteren is dit niet, de jongeren zijn in de eerste plaats zichzelf, al belichamen ze ook de auteurs en kunstenaars die ze zowaar stoïcijns voordragen.

Een veertienjarige teksten van Mary Wollstonecraft en Virginia Woolf geloofwaardig laten overbrengen, wetende dat de gemiddelde universiteitsstudent al eens moeilijkheden ondervindt de diepgang ervan te begrijpen, is op z’n zachts gezegd bewonderenswaardig. Het is duidelijk dat de jongeren tijdens het repetitieproces en daarbuiten zelf veel gelezen hebben en dat de thema’s hen persoonlijk aanbelangen. Zo krijgen ze voor elkaar wat menig professor vaak niet lukt, de zaal luistert én begrijpt wat ze zeggen.

*“The ability to tell your own story is already a victory, already a revolt.” –
Rebecca Solnit*

Met *Passing the Bechdel Test* schreef Jan Martens een manifest voor de toekomst. Al werden sommige voorgedragen teksten al een eeuw geleden geschreven, ze blijven bijzonder actueel. Waarom we nog steeds moeten protesteren is een constante onderliggende vraag doorheen de voorstelling. Zoals Virginia Woolf in 1927 zelf zei, zijn er verhalen die iedere generatie opnieuw verteld moeten worden. De jongeren op de scène vormen deze nieuwe generatie. Zij gaan voor algemeen belang opnieuw de confrontatie aan, wat nodig is. Want we hebben de laatste decennia dan wel grote sprongen genomen omtrent LGBTQ-rechten, aanvaarding blijft zelfs in 2018 een prangend probleem, wordt al snel duidelijk.

*“I want to thank you for your courage and I want to tell you that I believe you.” –
Kamala Harris*

De parallellen tussen de verhalen die worden voordragen en de eigen verhalen van de jongeren zijn duidelijk te merken. Zo nu en dan krijgen we zelfs hun eigen versie van de feiten te horen, en dat vraagt moed. Voor je familie en vrienden uit de kast komen lijkt me één ding, daarover vertellen in een bomvolle zaal iets anders. Toch staan ze allen schijnbaar zelfverzekerd op de scène. Deze persoonlijke verhalen en anekdotes dragen de voorstelling niet alleen extra kracht bij, ze zijn ook een welgekomen afwisseling.

Het is een lange voorstelling. Hoewel het nooit gaat vervelen, want daarvoor wordt er op slimme wijze voldoende met vorm en media gespeeld, vergt het interpreteren van de voorgedragen teksten wel wat aandacht. Door de grote hoeveelheid ervan, dreigen sommige teksten vergeten te worden. Niet getreurd echter, want bij afloop krijg je hun ‘bijbel’ gewoon mee naar huis. Geen verhalen over water en wijn, wel samenvattingen en quotes over de auteurs die werden voorgedragen. Oprecht handig en een leuke tastbare herinnering.

Passing the Bechdel Test is een voorstelling die blijft nazinderen. De woorden van de grondleggers van het feminisme horen uit de mond van een nieuwe generatie, mist zijn impact niet. *“In the name of the mother, daughter and the holy cunt”*, gaat dat zien.

Wie ook graag naar *Passing the Bechdel Test* gaat kijken, kan daarvoor tot mei 2019 terecht in zowel binnen- als buitenland. Meer info op de websites van [fABULEUS](#) en [GRIP](#).

fABULEUS & GRIP // Passing the Bechdel Test // 8 november 2018 // Soetezaal, STUK // €14 (€10 met cultuurkaart)